

چشم‌انداز تابستانی دوومیدانی

دوومیدانی ایران سال پویا و پرکاری را شروع کرده است و به تابستانی چشم دوخته که می‌تواند نقطه عطفی در فعالیت‌های بین‌المللی تابستانی آن باشد. بی‌شک حضور ورزشکاران دوومیدانی ایران در بازی‌های المپیک تأثیر محسوس‌ی در ایجاد فضای نشاط و رقابت در این ورزش خواهد داشت.

جام جم آنلاین: دوومیدانی ایران سال پویا و پرکاری را شروع کرده است و به تابستانی چشم دوخته که می‌تواند نقطه عطفی در فعالیت‌های بین‌المللی تابستانی آن باشد. بی‌شک حضور ورزشکاران دوومیدانی ایران در بازی‌های المپیک تأثیر محسوس‌ی در ایجاد فضای نشاط و رقابت در این ورزش خواهد داشت.

این‌که منتظر باشیم چند مدال المپیک در دوومیدانی کسب کنیم، خیالی باطل و باوری نادرست است، اما انتظار داریم نمایندگان دوومیدانی ایران در المپیک، حدنصاب‌های ملی را بشکنند و گامی بلند برای بازی‌های آسیایی کره جنوبی بردارند.

دوومیدانی ایران سال 1391 را با حضور در رقابت‌های دوی صحرانورد قهرمانی آسیا آغاز کرد. در چند دوره از این مسابقه‌ها، دوندگان ایران، خوش درخشیدند و 3 بار در بخش انفرادی به مدال طلا دست یافتند. حمید سجادی، جعفر باباخانی و احمد زارع‌کار دوندگان طلایی ایران در مسابقات صحرانوردی، قهرمان آسیا بودند، اما امسال دوندگان کشورمان عملکرد نامیدکننده‌ای داشتند و یکی از ضعیف‌ترین نتایج ایران در تاریخ مسابقات صحرانوردی قهرمانی آسیا را رقم زدند.

نومیدی در دوی صحرانوردی

وقتی نفر اول تیم دوی صحرانوردی ایران با نفر اول مسابقه چند دقیقه فاصله زمان دارد، خود گویای ضعف شدید تیم ایران است. در این مسابقات، بهترین دهنده ما بیستم شد. حالا دیگر دوندگان سریلانکایی و هندی هم در دوی صحرانوردی بیمی از دوندگان ما ندارند. شکست تیم دوی صحرانوردی ایران در مسابقات قهرمانی آسیا، حتی حمید سجادی معاون وزیر ورزش را شگفت‌زده کرد. او که خود یکی از بهترین دوندگان استقامت در تاریخ دوومیدانی ایران به شمار می‌آید، بر ضعف دوومیدانی ایران در دوهایی مسافت‌های طولانی تأکید کرد و خواهان توجه جدی به این دوها شد. نداشتن برنامه، نبود انگیزه برای نوجوانان و جوانان برای روی آوردن به این دوها، استفاده نکردن از تجربه مربیان کارآموده، کنار گذاشتن یا بها ندادن به مربیان و پیشکشوت‌های بادانش دوهایی استقامت، از جمله عوامل ناکامی، در دوهایی استقامت، بویژه دوی صحرانوردی است.

ناکامی و عملکرد نامیدکننده تیم ملی دوی صحرانوردی ایران در مسابقات قهرمانی آسیا، چشم‌انداز تیره‌ای از دوهایی استقامت، دست‌کم برای سال جاری و چند سال آینده ترسیم کرده است.

روزنه امید در پرش ارتفاع

دوومیدانی ایران در پرش‌ها، در این سال چشم به پرش ارتفاع دوخته است. البته برای رسیدن به سطح اول پرش ارتفاع آسیا هنوز راهی طولانی پیش‌رو داریم. با این همه حضور جوانی به نام کیوان قنبرزاده می‌تواند راه روشنی را بگشاید و پس از چند دهه وقفه، پرش ارتفاع ایران در سطح آسیا خودی نشان دهد. پارسال در مسابقات آغاز فصل در شیراز امین حسین‌زاده رهبر رکورد قدیمی حسین شایان را یک سانتی‌متر افزایش داد، اما رهبر فقط درخشش لحظه‌ای داشت و دیگر هرگز نتوانست حتی به همان رکوردش در شیراز نزدیک شود. رهبر در دوران ورزشی‌اش فراز و نشیب‌های گوناگون داشت. به همین علت حتی پس از رکوردشکنی‌اش، اهالی دوومیدانی نسبت به آینده‌اش خوشبین نبودند. برعکس، کیوان قنبرزاده، مسیر پیشرفت را به آرامی طی کرده و ثبات خوبی از خود نشان داده است. او سال 1390 تمرینات خود را به طور جدی پیگیری کرد و چون انگیزه بالایی داشت، هرگز تمریناتش را رها نکرد و اسیر مسائل حاشیه‌ای نشد.

از این قرار، در مسابقات آغاز فصل در شیراز، این‌بار نوبت او بود که رکورد ایران را بشکند. او موفق به عبور از فراز مانع 2 متر و 26 سانتی‌متر شد و بارقه امید تازه‌ای را در این ماده بارور کرد. او برای کسب سهمیه المپیک، باید از روی مانع 2 متر و 28 سانتی‌متر در یک مسابقه بین‌المللی عبور کند، حتی اگر از روی این مانع بگذرد و به المپیک برود، بختی برای موفقیت در میدان بزرگ المپیک نخواهد داشت، اما با توجه به جوانی‌اش، چنانچه تکنیک خود را بهبود بخشد و تجربه بیشتری از حضور در مسابقات بزرگ کسب کند، قادر خواهد بود حتی از فراز مانع 2 متر و 30 سانتی‌متر بگذرد. خودش در این‌باره گفت: نخستین هدفم کسب رکورد 2 متر و 30 سانتی‌متر است، البته این توانایی را در خود می‌بینم که حتی خود را به رکورد 2 متر و 35 سانتی‌متر برسانم. باید بیشتر تمرین کنم و صبر داشته باشم.

کیوان قنبرزاده که از مازندران می‌آید، فیزیک بدنی خوب و تکنیک در خور توجهی دارد. او تابستان امسال، شاید بتواند بهتر از بهار پرش کند و شکستن دوباره رکورد ایران دور از دسترس کیوان نیست.

بجز پرش ارتفاع در دیگر مواد پرش، امیدی به اواخر بهار و تابستان امسال نیست. محمود ارزنده رکورددار پرش طول ایران در مسابقات جایزه بزرگ آسیا عملکرد خوبی داشت، اما هنوز تا مرز 8 متر فاصله زیادی دارد. رسیدن به حدنصاب 8 متر در پرش طول، رویای دیرین ورزشکاران دوومیدانی ایران در ماده پرش طول است.

نکته: این که منتظر باشیم چند مدال المپیک در دوومیدانی کسب کنیم، باوری نادرست است اما باید حدنصاب‌های ملی را بشکنیم تا گامی بلند برای بازی‌های آسیایی کره جنوبی برداریم
ارزنده رقیبی به نام سیستانی دارد، اما هیچ یک از آنها، دست‌کم تابستان امسال، امید چندانی به عبور از مرز 8 متر ندارند. به این ترتیب تابستان درخشانی برای پرش طول و البته پرش سه‌گام ایران پیش‌بینی نمی‌شود. این وضع در پرش با نیزه نیز حاکم است. زمانی که 3 ورزشکار به نام محسن ربانی، پندار شوقیان و اسحاق غفاری رقابت و درخشش خود را در پرش با نیزه شروع کردند و بیش از 5 متر پریدند، روزنه‌های امید در این ماده باز شد.

کسب نشان طلای پرش با نیزه در مسابقات قهرمانی آسیا در اردن، یکی از موفقیت‌های بزرگ تاریخ دوومیدانی ایران بود، اما محسن ربانی پس از رساندن رکورد ایران به 5 متر و 36 سانتی‌متر، در همین ارتفاع باقی ماند و حتی در یکی دو سال اخیر به آن نزدیک نشده است. انگیزه‌های محسن ربانی بشدت کاهش یافته و او بارها اعلام کرده که قصد کناره‌گیری از ورزش قهرمانی را دارد.

از آنجا که پندار شوقیان مدت‌ها قبل عطای ورزش قهرمانی را به لقایش بخشید و اسحاق غفاری نیز با دلسردی کامل تقریباً به حضورش در میدان مسابقات پایان داد، خلأ بزرگی در پرش با نیزه ایجاد شد و نه تنها چشم‌انداز تابستان امسال که دورنمای سال‌های آینده ما در این ماده روشن نیست. در پرش نیزه محسن ربانی، هیچ پشتوانه‌ای ندارد. چنین به نظر می‌رسید دوران طلایی ما در پرش با نیزه، فقط یک جرعه بوده است.

حرکتی تازه در دوهایی سرعت

سال‌ها بود انتظار پویایی در دوهایی سرعت را می‌کشیدیم و این انتظار خیلی طولانی شد. پس از افول دوندگان در دوهایی استقامت و نبود بستر پیشرفت در دوهایی سرعت، همه امیدمان به دوهایی نیمه‌استقامت بود. به طور سنتی از ده‌ها سال پیش، دوندگان خوبی در دوهایی نیمه استقامت داشتیم، اما در دوهایی سرعت بجز مرحوم رضا انتظاری که در بازی‌های آسیایی تهران در دوی 400 متر به نشان طلا رسید، دونده بزرگ دیگری نداشتیم.

رضا بوعدار پس از گذشت چند دهه، بالاخره رکورد رضا انتظاری را شکست. این دونده، سال‌های پرفراز و نشیبی را پشت سر گذاشت و بارها تا آستانه خداحافظی از ورزش قهرمانی پیش رفت تا این که سال 1390 انگیزه تازه‌ای برای تمرین پیدا کرد و همین انگیزه به او روحیه داد تا تمریناتش را با جدیت پیگیری کند. نتیجه این شد که در مسابقات دوومیدانی داخل سالن آسیا به نشان طلای دوی 400 متر دست یافت.

در کنار فروغ تازه رضا بوعدار، درخشش سجاد هاشمی آغاز شد. در دوره سرپرستی محمدرضا کاظمی آشتیانی در فدراسیون دوومیدانی، نگاه تازه‌ای به دوهایی سرعت بویژه، دوی 400 متر شد و دوندگان جوان با انگیزه و اراده خوبی قدم به مسابقات گذاشتند. یکی از آنها سجاد هاشمی بود که به مسابقات ارتش‌های جهان در برزیل هم اعزام شد و همانجا رکورد دوی 400 متر ایران را شکست. وی با همین رکوردشکنی سهمیه المپیک را گرفت تا در مسیری روشن‌تر به فعالیت ورزشی خود ادامه دهد.

سجاد هاشمی در مسابقات جایزه بزرگ آسیا در تایلند هم خوب ظاهر شد و آمادگی مطلوب خود را نشان داد. او جدا از مسابقاتی که در آنها شرکت می‌کند، هدف اصلی‌اش را بازی‌های المپیک قرار داده است. سجاد اگر در المپیک بتواند به مرحله دوم صعود کند و یک بار دیگر رکورد ایران را بشکند، موفق عمل کرده است. او در لندن این فرصت طلایی را دارد که کنار دوندگان تراز اول جهان بدود و رقیبان آسیایی‌اش را هم ارزیابی کند. اگر سجاد تابستان امسال، مسیر روبه رشد خود را ادامه دهد، از بخت‌های ایران در مسابقات دوومیدانی قهرمانی آسیا در سال 2013 و بازی‌های آسیایی 2014 خواهد بود.

در کنار سجاد هاشمی باید از رضا قاسمی نام ببریم. او هر چند نتوانسته سهمیه المپیک در یکی از مواد 100 و 200 متر را کسب کند، اما کارنامه خوبی دارد و عملاً بهترین دونده سرعتی ایران شده است.

فاصله ما در دوهاي 100 و 200 متر با سطح اول آسيا هنوز خيلي زياد است و به نظر نمي‌رسد در مسابقات قهرماني آسيا يا بازي‌هاي آسيائي در اين مواد موفقيت كسب كنيم، اما اگر رضا قاسمي بتواند خود را در جمع 6 نفر برتر آسيا قرار دهد، روحيه او براي ادامه ورزش قهرماني بيشتر خواهد شد و از آن مهم‌تر اين كه نوجوانان و جوانان بيشتري انگيزه پيدا مي‌كنند تا در دوهاي سرعت فعاليت كنند.

جهانگير چراتي / جام‌جم